

Мир и приятелство съ съседитъ

Нищо по-хубаво и по-благотворно няма от мира и приятелството между съседни стопани и държави. България днес е в мирни и приятелски отношения с Югославия, Турция и Гърция.

Разглеждайки тия международни отношения, хърватският печат прави извадки от швейцарския в. „Дер бунд“ (в. „Мир“ 19. II), възхвалявайки „вечното приятелство“ между двете славянски страни, завършвайки с мисълта, че „България и Югославия знаят много добре, че за осигуряването на мира на Балкана е необходимо, преди всичко, една истинска и пълна хармония между тях“.

Безспорно е, че изложението мисли, както в швейцарския, така и в хърватския вестник, сж твърде ценни и желани за тежките и сдбоносни времена, които преживяваме днес. Тъ ще имат, обаче, още по-голяма цена, ако биха допринесли полза за едно трайно разбирател-

ство в духа на една между-съседска правда, целяща премахването на нъой и скитъ неправди.

Ето най-мъдрото и най-потребното за днешния кървав политически момент. Това е основата на дълготраен мир и истинско вечно приятелство, което е еднакво искано от всички ни. Въпреки красиви мисли, изказани устно или писмено, но непридружени с дъла, искреност и доброжелателство, довеждат до нови недоразумения и скарвания. Всъко дъло, непочиващо на справедливост е кжотрайно. Всъко дъло, придружено само от алчност и грабеж на чужда собственост, готви нови вражди. Всички войни сж последици от подобна нена-ситност. Днешната война е война за милиардни блага, за да блаженствуват едни, а да бедствуват други.

Дано свършекът ѝ най-после донесе дълготраен мир.

Пакъ по излеза на Бъло море

Ние, днешните българи, обикновено страним от морето. Съ вѣкове загнѣдени и задълбани въ сушата, след дветѣ ни царства, ние никакъ или слабо сме схващали нуждата и ползата отъ морето, а изобщо отъ воднитѣ пѣтища. И оттамъ, може би, е нашиятъ с т р а х ъ п р и п ѣтуването по него. На дърво безъ коренъ не се качавамъ, казваме често, когато ни се случи морско плуване.

Днешното стопанско и индустриално развитие на народитѣ, обаче; засилениятъ търговски обмѣнъ; разликата въ превознитѣ цени по суша и море и редица още условия все по-ясно и наложително ни каратъ да промѣнимъ горния си възгледъ. Една съвременна държава, затворена въ сушата, откъсната отъ голѣми плавателни рѣки, отъ морски брѣгове е чисто и просто откъсната отъ съѣта, лишена отъ свѣтъ и свободенъ жизненъ просторъ, отдалечена е отъ културното влияние на напредналитѣ народи. „Онѣзи страни, които сж отстранени отъ морето, иматъ студенъ и горещъ климатъ и незначителна брѣгова линия, представляватъ лоша почва за зараждането и развитието на културата“, казва Отто Геннеамъ—Ринъ въ книгата си „Законитѣ на културата“. Всѣкому е известно какво стопанство и индустрия, какво занаятчиство, изкуство и търговия сж се развивали по брѣговетѣ на Черно море, Бъло, Срѣдиземно, Адриатическо и други морета. Известни сж финикийскитѣ, старогръцкитѣ, римски и др. градове и колонии, изникнали

великолепно и разкошно по брѣговетѣ на моретата, голѣмигъ рѣки и езера. Множество сж паметникитѣ у насъ, които потвърждаватъ тая истина. Финикия, Гърция, Римъ, Византия — въ миналото и днешна Англия и Япония, Италия и Германия дължатъ могъществото и развитието си най-вече на морето.

Ето защо, при съвременното развитие на народитѣ, всѣка държава се стреми да излѣзе на открито море, да се снабди съ удобни и свободни пристанища, които сж необходимо условие за тяхното естествено развитие.

За това именно всички български правителства сж толкова много настоявали за излеза на България на Бъло море. Знае се по какъвъ непочтенъ и недостоенъ за авторитѣ си начинъ се отне отъ България бѣломорския ѝ край, за да се даде малко по-късно на Гърция. Преследваната целъ бѣше българскиятъ народъ да се отсрани отъ морето, да се спъне, затрудни и задуши стопански и економически, да му се прѣчи политически. Вѣрно е, че въ Ньойския договоръ (чл. 48, алинея трета) е казано, че „Главнитѣ съюзни и сдружени Сили се задължаватъ да се гарантира свободата на економическитѣ излази на България на Егейско море“, но това бѣше една утѣха и залъгалка въ момента при подписване договора отъ българската делегация на 27. XI. 1919 г. въ Ньойи на Сена, която залъгалка впоследствие се обърна на вулгарно безчестие и измама! Отъ отговорни и неотговорни фактори въ чуж-

бина и у насъ сж давани различни мнения по тоя въпросъ, — за „економическитѣ излази“, споменати горе, интернационализиране на желѣзопътната линия и пристанището, създаване коридоръ по подобие на Данцигския, образуване отъ западна Тракия автономна провинция, но всички тѣзи мнения сж далечъ отъ истинското, правилно разрешаване на въпроса. Само национално знае може да осигури свободата и независимостта на националната външна търговия, казва стариятъ морякъ г. Г. Славяновъ.

Много чужди официални и неофициални органи недвусмислено сж се изказали въ полза на България по тоя въпросъ. Унгарскиятъ в. „Пестеръ Лойдъ“ тия дни пакъ писа, че „като държава организация, България не може

ла се развива безъ нужния излазъ на това море. За България Бъло море е прозорецъ, който ѝ открива погледъ къмъ останалия свѣтъ.“ Рѣкитѣ Струма, Места и Марица, извиращи изъ България, естествено сж насочвали въ миналото и днесъ стопанския, търговския и културенъ развой на последната къмъ Бъло море. И днешната голѣма война, която се води за разрешаването на много голѣми международни въпроси, ще има за целъ да разреши и този нашъ националенъ въпросъ, който е повече отъ жизненъ за България. Нека, следователно, войска, дипломация, народъ, интеллигенция—всичко се насочи къмъ осъществяването на тоя все-нарсденъ идеалъ, завешанъ намъ отъ Симеона Велики и Иванъ Асена II.

Чрезмѣрнитѣ удоволствия разстройватъ

Въ сжществуването на отдѣлния човѣкъ и на една държава има абсолютно сходство. Когато човѣкъ живѣе естествено, съобразяващъ се съ изискванията на своя организмъ, той може да преживѣе по-дълго време. Ако той, обаче, „не се съобразява съ издържливостта на физическитѣ си сили; ако той подлага на прѣумора и излишества своитѣ умствени сили и другитѣ си органи; ако той се отдава на прѣкомѣрни удоволствия; ако той има слабостъ къмъ разни лакомства, разгулство и безреденъ животъ, — несъмнено е, че неговиятъ организмъ ще почне да страда, да заболява често, да отслабва и да дойде, най-после, до преждевременна смъртъ.“

Сжщото нѣщо е съ сжществуването на една държава. Ако нейнитѣ отдѣлни институти почнатъ да се ръководятъ отъ управници, нѣкои отъ които почватъ да ѝ ограбватъ; ако други се управляватъ отъ лица, които се поддаватъ на подкупничество; ако нѣкои ставатъ оржиде на чужди интереси — и всичко това става за лични блага и охолства; ако голѣма частъ отъ длъжностнитѣ лица почватъ да гледатъ на задълженията си съ пренебрежение и пр., и пр., — такава държава почва да отслабва, разнитѣ ѝ институти почватъ да се разлагатъ, докато, най-после, тя рухне.

При подобно безредно и безчестно управление общественитѣ блага и богатства се събиратъ въ отдѣлни лица или групи отъ лица, това извиква несъразмѣрното разпределение на народното производство, появява се по голѣмо обединяване въсѣдъ работното население, вследствие на което се пораждатъ негодуванието, взаимнитѣ вражди, междоусобици, революции и пр.

Историята е пълна съ подобни примѣри. Натрупанитѣ богатства всѣкога сж причинявали разкоша, лудитѣ разточителства, нена-ситнитѣ удоволствия и нравственитѣ упадѣкъ на ръководнитѣ лица въ повечето случаи. Растежътъ на богатствата въ стара Гърция е породилъ отдѣлни

класи въсѣдъ народа, които почватъ да враждуватъ помежду си. Богатството е естествения врагъ на свободата и равенството, казва професоръ Гавраилъ Кацаровъ въ книгата си „Приноси къмъ историята на древността“. Появата на историческата сцена на братята Тибериусъ и Кай Гракхъ е следствие на сжщата обществена неправда въ стария Римъ. Натрупанитѣ богатства отъ многото завладявания на чужди земи пораждатъ въ римската държава патрициитѣ и плебеитѣ, между които се почватъ борби, стигащи до голѣми кръвопролития. Тия натрупани богатства въ известна частъ отъ римското гражданство подбуждатъ последното къмъ лудешки разточителства, наслади и удоволствия, които предизвикватъ общото разслабване на държавния организмъ. „Преуспѣващитѣ класи, казва професоръ Р. Випперъ, отъ които произхождатъ командиритѣ на армиитѣ, императорскитѣ замѣстници въ провинциитѣ, финансиситѣ, земедѣлци на завоевателитѣ, се навърлятъ върху земята и създаватъ едрото земедѣлие и стопанство. Значителната римска агрономия, римскитѣ латифундии, сж резултатъ на блѣстящитѣ външни завоевания. Но този натискъ на преуспѣващитѣ земедѣлски и парични магнати се връзва дълбоко въ живото тѣло на римското и италианско селячество“, който извиква разклащането усюитѣ на държавата.

Сжщото нѣщо виждаме въ Източната римска империя или Византия, чиито императори, дворцови съветници и полководци, поради натрупанитѣ си богатства, се предавали на разпуста, разгуленъ и развратенъ животъ и разслабили цѣлия държавенъ организмъ на империята. Чиновничеството е прибѣгвало до много нечестни срѣдства за осигуряване на блага за охолень животъ. Занаятчиитѣ, фабрикантитѣ и търговцитѣ били често изнудвани отъ чиновницитѣ. Единъ отъ министритѣ на Исакъ II. Ангелъ (1185—1195) грабѣлъ отъ всѣкого, като вземалъ подкупъ. Висшиятъ чинов-

никъ Иванъ Лахъ влѣзълъ въ сѣгласие съ затворницитѣ крадци, които пропушалъ носемъ да крадатъ, а после дѣлѣли ограбеното наполовина. Единъ адмиралъ билъ изпратенъ въ Черно море да го очисти отъ разбойници, а вмѣсто това, той самъ нападалъ търговскитѣ кораби, обиралъ ги, като хвърлялъ въ „морето търговцитѣ“. Другъ адмиралъ просто задигналъ касата на повърнатата му флота. Всичко това и множество още неправди и престѣпления сж докарали Византия до пълно разпадане.

Хвърлимъ ли единъ бързъ погледъ на българското царство при царъ Петра (927—969), ще видимъ почти сжщото. Царица Ирина, внучката на Романъ I. Лакапина (920—944), заедно съ византийската си свита, е донесла въ Преславъ и България всичкитѣ отрицателни качества на византийския дворъ и се почва сжщото разслабване на българския държавенъ организмъ, за което първи сж възнегували неговитѣ братя въ формата на цѣли въстания.

Днесъ живи примѣри въ това отношение имаме въ лицето на скороизчезналата царска Русия, Румъния и др. държави.

Ето, следователно, какъвъ е краятъ на отдѣлния индивидъ или на цѣли общества и ръководни съсловия, когато тѣ си поставятъ за целъ натрупване богатства и блага за лични удоволствия и разхищничества, които водятъ къмъ разрухата на цѣли народи и държави.

При днешнитѣ голѣми разходи за охрана на народа и държавата, добре е да се поучимъ отъ горепомнатитѣ примѣри.

По независящи отъ редакцията причини, вестникътъ не може да излѣзе на 25 февруарий.

Отъ 17 до 23. т. м. въ града ни се състои опрѣснителенъ курсъ по тѣлесно възпитание за първоначалнитѣ и прогимназиални учители отъ Шуменска и Новопазарска учебни околии подъ ръководството на обл. инспекторъ г. П. Петровъ. Участвували сж 26 учители и резултатитѣ сж повече отъ добри.

Сжщиятъ курсъ ще се устрои и въ гр. Попово за учителитѣ отъ Поповска околия отъ 4. мартъ до 14 с. м.

На 2 и 3 мартъ въ Шуменъ и Разградъ ще се свикатъ конференции на представителитѣ отъ говедовѣднитѣ, овцевѣднитѣ, коневѣднитѣ и птицевѣднитѣ дѣства въ областта. На тая конференция ще бждатъ разисквани въпроси въ връзка съ подобриенето на нашето скотовѣдство. Всѣко скотовѣдно сдружение е задължено да изпрати двама, трима, представители на конференцията, кждето ще бждатъ опрѣделени и датитѣ за предстоящитѣ пролѣтни прегледи на младия дружественъ материалъ.

ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ

По случай годишнината му.

Въ рамката на великите исторически дни, които ни завеща неспокойната и революционна епоха — като утвърден образъ Левски се налага съ сжчината на своята истинска стихия, която носи съ своя ясенъ мирогледъ за поетитъ отъ него задачи, съ внушителнитъ линии на своя борчески и волевъ характеръ, съ цѣлата безпощадностъ на своя огненъ пжтъ, по който твърдо върви къмъ опредѣлената висша цель, — освободжението на своя народъ! Левски нѣма психоаналитичния умъ на Раковски, творчески горящия поетиченъ темпераментъ на Ботева, научната и дълбока оформена мисълъ на Каравелова, — но въ него има качества, които го отдѣлятъ отъ другитъ. Левски носи една проста философия за живота, една самобитна духовностъ, която прави образа му закржгленъ съ прости линии — едно голѣмо огнено сърдце, — носителъ на единъ възвишенъ и високъ идеалъ! Името на Левски грѣе съ особена сила и

красота, защото е свързано съ епичната борба за свобода на нашия народъ, и въ тая борба той израстна съ всичката си значителностъ и саможертва! Тоя вдъхновенъ поклонникъ на българската свобода, остави едно велико дѣло, единъ свѣтълъ пжтъ — единъ примѣръ, какъ да служимъ идеално на своя народъ. Особенно младитъ, които трѣбва да видятъ пламъка, въ който горѣ неговото огнено съдце на истински българинъ, който обича до болка своя народъ и му остана вѣренъ до край, отдавайки се въ саможертва безъ да чака признание или награда за това! Коститъ на Ботева, черепа на Левски дълго ги търсиха, но още спорятъ за мѣстото имъ. „Тия хора нѣматъ тлѣнни останки. Тѣ нѣматъ гробове, надъ които да се четатъ молитви и отслужватъ панахиди. Но тѣ живѣятъ въ душитъ на своя народъ и тамъ сж тѣхнитъ паметници — голѣми, величави, непоклатими. Защото тѣ не умиратъ!“

Ч. Петровъ

Откриване на III редовно годишно събрание на Шуменската земеделска камара. Речта на председателя на камарата — г-нъ ИВ. БАГРЯНОВЪ

На 27 мартъ се откри тържествено III редовно годишно събрание на Шуменската земеделска камара въ салона на поп. банка. Присѣтствуваха членове на камарата и официални лица. Пристигането на председателя на камарата г. Ив. Багряновъ — бившъ м-ръ на земедѣлието, бѣ посрещнато съ ржкоплѣскане и „ура“. Г-нъ Багряновъ произнесе голѣма речъ, въ която между другото заяви:

— Нѣма да правя изложение по моята дейностъ като бившъ м-ръ на земедѣлието, защото тази моя дейностъ е записана въ вашитъ сърдца. Азъ се ржководихъ отъ правилото, че основата на българското стопанство, политика и войска е българското село. Тази основа, обаче, бѣ занемарена и забравена, и азъ съ гордостъ се нагърбихъ съ задачата, да бжде сложено селото на преденъ планъ, да се положатъ всички необходими за него-

вото издигане грижи. Това е най-голѣмата грижа на М-вото на земедѣлието. Благодарение на тази политика, бюджетътъ на това м-во отъ 300 мил. възлиза на 1 милиардъ и 300 мил. Създаде се и едно интезивно планово земедѣлско производство. Всичко това представлява голѣмо постижение въ нашата земедѣлска политика“.

Следъ като се спрѣ на външното политическо положение, г. Багряновъ продължи:

— Свѣтътъ гори и пламъцитъ на войната сж близо до нашата страна. Въ такива моменти налага ни се да бждемъ повече отъ всѣкога единни и обединени около върховнитъ интереси на нашата държава. Нека работимъ съ поголѣма енергия и ентузиазъмъ, за да пребжде България“...

Речта на г. Багряновъ бѣ изпратена съ бурни ржкоплѣскания. Следъ това подпредседателятъ на Ка-

Чиста речъ

Години има откакъ вестници и списания („Миръ“, „Просвѣтно единство“, „Родна речъ“ и др.) сж заговорили за очистване на българския езикъ отъ чуждитъ думи, особено турскитъ, които най-много изобилствуватъ вследствие дългогодишното робство Турцизмътъ особено силно сж се отпечата въ названята на селищата, мѣстности и презимена на много граждани. Относно поселищнитъ имена държавата се справи. Сега е реда на останалитъ. Наскоро пакъ се писа (въ „Миръ“, декемврий 1940 г.) особено турскитъ презимена следното: „Срамота е да плачемъ за правописъ, за премехване на чуждитъ, да се смѣтаме за чистокръвни българи и да се наричаме: Самунжийски, Кжскатийски, Кардашлийски, Шекеллийски, Ючурмански, Геренкъвлиевъ, Тамахяровъ, Кюпрюбашиевъ, Карооглановъ, Къосеивановъ, Делибашевъ, Джамбазовъ, Карагъзовъ, Чапрашиковъ, Къорчевъ и пр. и пр. А още по-срамота е 60 г. да живѣемъ въ свободна България, да сме грамотни, да имаме деца съ срдѣно и висше образование и още да се именуватъ: Синпарчалковъ, Серсеровъ, Гжибаровъ, Манаровъ, Сеферова и пр. и пр. и да се смѣтатъ за културни люде“.

Горнитъ мисли на автора сж много прави и умѣтни, понеже има презимена, които, наистина, не биватъ да бждатъ нито оставени отъ бацитъ, нито търпени отъ децата имъ

Новъ обл. полицейски н-къ въ Шуменъ.

Отъ нѣколко дни е встѣпилъ въ длъжностъ новиятъ областенъ полицейски н-къ г. Петъръ Чакъровъ — отъ София — на мѣстото на досегашния такъвъ г. Корановъ. Новиятъ обл. пол. н-къ е заемалъ досега висша полицейски служби, а така сжщо е билъ окол. у-тель изъ провинцията.

Пожелаваме му ползотворна дейностъ.

марата г. Даскаловъ изтъкна накратко лошитъ условия, при които сж работили земедѣлскитъ стопани презъ изтеклата година. Секретарятъ г. Киряковъ прочете отчета за миналогодишната дейностъ на камарата, откъдето се видѣха резултатитъ и добритъ постижения на земедѣлската политика на Шуменската камара. Следъ това се разискваха въпроси въ връзка съ новия бюджетопроектъ.

Заседанието ще продължи 4 дни.

П. Рибаровъ

сведенията г. Чил. е събиралъ лично отъ другари и съвременници на Волова, книгата му добива още по-голѣма цена, тъй като днесъ, както въ Шуменъ, така и другаде изъ страната, живи съвременници на Волова и на събитията отъ негово време вече почти не сж останали.

Като не смѣтаме нѣколкото малки биографийки, предназначени за първоначални и прогимназиални ученици и написани съ учебно-възпитателна цель, животописътъ на г. Чил. се явява като пръвъ посериозенъ опитъ за биография на бележития нашъ сътрудникъ, за когото неговите другари бѣха прѣснали тукъ-тамъ изъ печата нѣкои лични спомени. По-подробни, но все пакъ непълни сведения, даватъ за него Захари Стояновъ въ

повече, и да се влачатъ съ вѣкове, като: Аговъ, Акжливъ, Астарджиевъ, Арабаджиевъ, Бешевлиевъ, Бекяровъ, Булашкова, Гжурковъ, Бакжрджиевъ, Джанкардашлийски, Спаклевъ, Карабеловъ, Карабашевъ, Късметлийски, Къорова, Чобановъ, Урумовъ, Налбантовъ, Съкхитивъ, Чакаловъ, Чичеклиевъ, Унджиевъ, Терзиевъ и мн. др.

Не ше и дума, че лицата съ подобни прѣкори сж отлични българи и съ безпорно национално честолюбие. Тъкмо и затова не трѣбва повече да търпятъ тия имена, като ги замѣнятъ съ преводнитъ имъ български, или съ тия на дѣдитъ си, или на прадѣдитъ си.

Но българската речъ много се загрозява и отъ редица още думи, чието употребяване въ всѣкидневие е изгонило хубавитъ и красиви български думи, като: акжлъ, късметъ,

бунакъ, комшия будала, шегъ, теркъ, дертъ и мн. др.

А има думи, дори и въ столицата, които още се търпятъ и употребяватъ, ако и преди десетина години да бѣха преведени на български, каквато е Трикладенци — Ючбунаръ и др.

Има и такива, които исторически отдавна е отрекла, но продължаватъ да пълнятъ учебни, литературни произведения, речници и пр., каквато е думата Камчия, (р. Голѣма Камчия), чието истинско име Тича или Туча ясно се отбелязва въ Омортаговия надписъ отъ 821 г., отнасящ се до основаването на Преславъ. Мѣстото не позволява да се изброяватъ повече примѣри.

Отдавна е време, мислимъ, цисто нашитъ езиковеди да се занимаютъ съ тия въпроси и взематъ съответнитъ мѣрки за създаването на чистъ български езикъ.

Годишното събрание на шуменското читалище „Арх. Михаилъ“. Новата програма на читалището. Постройка библиотечна сграда; привличане младежътъ като активенъ деецъ елементъ въ читалището и закрепване народ. университетъ.

На 23 т. м. въ салона на чит. „Арх. Михаилъ“ въ присѣтствието на около 50 членове, се състоя годишното събрание на читалището „Арх. Михаилъ“. Председателятъ на сжщото г-нъ Д-ръ Медникаровъ даде отчетъ за дейността на читалището презъ изтеклата година, което, въпрѣки неблагоприятнитъ времена за духовна проява и културно строителство, е могло да закрепи и разшири разнообразнитъ читалищни инициативи. Следъ отчета на председателя и на контролната комисиия, г. Ст. Станчевъ (библиотекаръ) лансира идеята за новата програма на читалищната дейностъ, чийто обсегъ е голѣмъ и засѣга всички културни нужди. Преди това той констатира печалниятъ фактъ, че помѣщенieto за съхраняване на книгитъ е крайно неудобно и малко, което трѣбва да се замѣни съ изграждането на нова библиотечна сграда, годна да съхранява това книжно богатство отъ 15,120 тома въ 15,323 екземпляра. Освенъ постройката на библиотечна сграда, въ новата програма на читалищната дейностъ, се предвижда и закрепване на народния университетъ, като единъ постояненъ културно-възпитателенъ институтъ при читалището и привличане на младежътъ, която ще влѣе прѣсни струи въ не-

говата културна дейностъ, ще обнови и освежи неговия организъмъ. Накрая въ своята речъ г. Станчевъ спомена, че е необходимо да се напише история на читалището, като най-старото въ страната, основано въ 1856 година. Единодушно се одобри новата програма на читалището и се пристѣпи къмъ изборъ на ново настоятелство. Преизбра се сжщото, което се конструира, както следва:

Председателъ г. Д-ръ Медникаровъ; подпред. инж. Д. Йордановъ, касиеръ Сжб. Писковъ, библиотекаръ Хр. Герчевъ и домакинъ Ст. Поповъ, Членове-съветници: Бор. Евтимовъ, Кр. Арнаудовъ, Ив. Б. Поповъ и В. Спировъ.

П. Р.

Редакторътъ на в-къ „Сухиндолъ“ г. Недѣлчо Тинчевъ ще говори на 4 мартъ т. г., вторникъ, 12 ч. и 30 м. по обѣдъ, предъ микрофона на радио-София на тема „Язовирътъ на рѣка Росица“. Ще се разгледатъ въпроситъ: откъде произлиза идеята за язовира, какво е направено до сега за него, какъвъ ше бжде този язовиръ, една анкета съ населението отъ „Росица“ и пр.

Поканваме нашитъ читатели да изслушатъ тази интересна радио-сказка.

Печатница „Спасъ Поповъ“ Шуменъ — 1941 — 14.

Христо Герчевъ.

Панайотъ Воловъ

Животописенъ опитъ отъ Ст. Чилингировъ.

Неотдавна столичното книгоиздателство „Хр. Г. Дановъ“ издаде една грижливо написана и уgliedно отпечатана животописна студийка върху живота и борческото дѣло на Панайотъ Волова отъ видния писателъ, нашъ съгражданинъ г. Стил. Чилингировъ.

Въ увода, който съпровожда този трудъ, ясно проличава благородното съкровено желание на автора да подложи на една справедлива преценка нашето досегашно отношение къмъ лица отъ близкото минало, които шумотевицата на празния външенъ блѣсъкъ едва ли не е издигнала до степенъ на всенародни светци и сѣтка на дълги много

по-достойни, по-скромни и вътрлени въ забравя дейци. Благодарение на тази преценка, която прави г. Чил. въ новата си книга, фигурата на главния апостолъ на Априлското възстание, П. Воловъ, се възправя въ цѣлия си величавъ ръстъ предъ насъ и ярко засиява въ нравственото величие на своя безподобенъ идеализъмъ, на своя непостижимъ безмълвенъ героизъмъ.

Въ своята книга г. Чил. съ упоритъ и грижливъ трудъ е събралъ и използвалъ всички сведения за Волова, които досега бѣха прѣснати по страницитъ на списания, вестници и книги. Като имаме предвидъ, че много отъ

своитъ „Записки“ и Д. Т. Страшимировъ въ своята „История на Априлското възстание“. Когато се въздигна паметника на Воловъ въ града ни, нарочно съставениятъ комитетъ възложи на г. М. Андреевъ да запознае нашето общество съ дейността на тоя „скромненъ и забравенъ родолюбецъ, който е игралъ най-важната, роля въ Априлското възстание презъ 1876 год. като главенъ апостолъ на четвърти революционенъ окръгъ“. Обаче неговата книжка, издадена въ 1927 год., написана изключително въз основа на даннитъ, които се изнасятъ въ поменатото съчинение на Д. Т. Страшимировъ, не засѣга никакъ живота и дейността на нашия апостолъ до 1875 год.

Г-нъ Чилинг., напротивъ, проследява всички години отъ

живота и дейността на Волова, като се почне отъ неговото раждане и се стигне до неговия трагиченъ край въ водитъ на Янтра край гр. Бѣла. А особенъ интересъ представлява за насъ детскитъ ученишки, а после и учителски години — шуменския периодъ — отъ живота на Волова, които г. Чил. обстойно (нѣжкде дори малко по-обстойно, отколкото е нужно) е проследилъ, за да ни разкрие подъ влияние на какви условия, на каква срѣда (семейна, училищна, общественно-социална и пр.) расте и се оформява бждещиятъ революционенъ деецъ и борецъ за народна свобода и правдини. Тукъ авторътъ се е спрѣлъ малко по-вечко върху състоянието на нашия градъ въ ония години — 50-тѣхъ — на миналото столѣтие, като и

Концертът на Николай Икономов.

На 7 април т. г. в сградата на читалище „Арх. Ципилъ“ младият виолончелист-виртуоз — Николай Икономов от София ще изнесе големия цигулков концерт. Ще му аккомпанира отличната пианистка Евгения Касарова.

Шуменци още веднаж ще имат рядкото удоволствие да чуят и се насладят от възшебните звуци под ръка на бъдещия цигулков майстор. Иовъ

Хероика

Околийският комисарь на снабдяването, дири за комисарската работа надничарь, който да познава добре канцеларската работа, да владее машинопис и, ако е пенсионер, да не надвишава месечната му пенсия 1500 лева.

Желающит да се явят при комисаря, в общинския домът, втория етаж, стая № 6.

Тукашното д-во „Червен кръст“ открива нов самарянски курсъ. Желающит да следватъ курсъ, да се явят въ канцеларията на дружеството и записатъ.

Съюзътъ за закрила на децата, въ града ни, има за преданъ повече отъ хиляда килограма вехто желязо. Спазаряване въ канцеларията на д-во „Червен кръст“.

Наградени сж отъ д-во „Червен кръст“ за дългогодишно членуване и особени заслуги следнитъ лица:
Съ малкия кръстъ — г-жа Евакия Полк. Тепчиева.
Съ сребъренъ медаль — г-жа Параскева кап. Байчева и г. д-ръ Хр. Яневъ, Д-ръ Георги Бранковъ, Д-ръ Спасъ Антоновъ, Йорданъ Жековъ, Начо Костантиновъ, Протоиерей Димитъръ Попвасилевъ, Врамъ Маргарянъ и Петко Василевъ-фелдшеръ.

Упомяватъ се читателитъ да съобщаватъ на уредника на недостатъците на вестника, забелязани отъ тяхъ.

е обрисувалъ подробно картината на неговия стопански, културенъ и народностенъ възходъ.

Следъ ученическитъ години на Волова сж засегнати и годинитъ, презъ които завършилътъ образованието си Воловъ се връща въ Шуменъ и ставя учител и директоръ на класното училище, отдавайки се покрай просветно-възпитателската си служба и на една културно-обществена или тайна-революционна дейностъ.

Подиръ това вече идва престояването му въ връзка съ тази наречената „французка емиграция“, която много право е да се разглежда, както е направилъ и г. Чил, като една пробна мобилизация на комитетскитъ люде, една „предреволюционна репетиция“. Не си спомнямъ, дали въ нароч-

Шуменска популярна банка — гр. Шуменъ

ПОКАНА

№ 1830

Поканватъ се всички членове на посмъртната каса при банката да се явятъ въ банката и си внесатъ вноската за текущата 1941 година.

Вноската е 70 лв за първа група и 50 лв. за втора група.

Въ първа група сж записанитъ до 30 юний 1940 год., а въ втора група — записанитъ следъ тая дата.

Фаталниятъ срокъ за внасяне дължимата вноската е 25 февруарий 1941 год.

Предупреждаватъ се г. г. членоветъ, че неиздължилитъ се до тая дата губятъ правото на посмъртна помощъ.

2 — 2

Отъ банката.

Министерство на вътрешнитъ работи и народното здраве

Дирекция на администрацията
Отдѣлъ за обществени грижи
Служба И. В. П.

ОКРЖЖНО

№ 1546/м — 11

До г. г. областнитъ директори, околийскитъ управители и кметоветъ.

До върховната и областнитъ смѣтни палати;
До бюджетно-контролното отдѣление при Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве

За сведение: До Дирекцията на гражданската мобилизация.

Огнсно новата таблица къмъ чл. 20 отъ правил. И. В. П.

Въ днешния брой на „Държавен вест.“ е обнародвано XLIV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 13 февруарий 1941 год. протоколъ № 23, съ което се приема новата таблица за издръжжитъ къмъ чл. 20 отъ правилника за издръжка поради военни причини — ИВП.

Въ връзка съ това, даватъ ви се следнитъ нареждания и освѣтления.

1. Съгласно постановлението на Министерския съветъ, новата таблица влиза въ сила отъ 1 мартъ 1941 година. Следователно, отъ тая дата всички плащания на издръжжитъ ще става съ огледъ на новитъ увеличени размѣри.

Увеличенията засѣгатъ всички издръжки, както и квартирнитъ пари по стълбици I и II (стълбици I, II и III по старата таблица). Поради това, че въ новата таблица старитъ стълбици II (за градоветъ надъ 20000 жители) и III (за населени мѣста отъ 10000 до 20000 жители) сж слѣти въ една, II стълбица, получава се значително увеличение на издръжжитъ за малкитъ градове. Сжщо така, чувствително е увеличението на издръжжитъ по стълбица III (бивша стълбица IV), отнасящи се до населенитъ мѣста подъ 10000 жители, въ която категория влизатъ всички села (безъ с. Кнежа); тукъ увеличението достига надъ 35% (за петчленно семейство и т. н.) Увеличението на границата на квартирнитъ пари за голѣмитъ градове позволява да се заплаща действителния размѣръ на наемитъ за жилища, твърде различенъ за отдѣлнитъ части на градоветъ.

Съ това, въ новата таблица се внася голѣмо подобрение въ размѣра на издръжжитъ въобще.

2. Ето защо, налага се ревизия на заваренитъ, опредѣлени досега издръжки, която ще се извърши служебно по следния начинъ: върху четвъртата страница на молбата обр. № 1, ще се сложи червенъ шемпълъ съ текстъ: „ревизирана по новата таблица къмъ чл. 20 („Държавен вестникъ“, бр. 38/1941 год.) Съответствующа нова издръжка. лева, квартирни пари . . . лева. Извършилъ ревизията: (длъжностъ, подписъ) . . .“

Ще се ревизиратъ всички опредѣлени вече издръжки, защото новата таблица внася промѣни въ всички стари размѣри.

Изчислението на „съответствующата нова издръжка“ ще се извърши така: понеже нѣма промѣна въ дохода на семейството, а само увеличение на издръжката, отъ последната (новъ размѣръ) ще се извади установения месеченъ доходъ на семейството и разликата ще се впише като „съответствующа издръжка“. Примѣръ: едно тричленно семейство въ Ямболъ има доходъ съгласно установеното по молбата обр. № 1 — 950 лв. понеже сега съответната издръжка по таблицата (стълбица II) е 1200 лв, ще му се даде ревизираната издръжка 250 лв. (по рано е била 150 лева).

Тѣй-като ревизирането на издръжжитъ ще отнеме известно време, за да не закѣснѣ изплащането за месецъ мартъ, да се започне най-напредъ ревизирането на текущитъ, дължими издръжки (на семействата на намиращи се на

на си студия „Едно жалостно приключение“ г. Чил, дава сжщото освѣтление на това шумно събитие, но точно така нѣкога ми го бѣха представили и нѣкои съвременници на Волова, които съмъ разпитвалъ. Единъ отъ тяхъ (Дим. Радучевъ, сега вече покойникъ) категорично твърдѣше, че съ подготовеното противодействие П. Воловъ е искалъ да изпита годността и вѣрността на шум. революц. комитетъ, та затова наредилъ всички негови членове на уреченото време да бждатъ въ сладкарницата срещу Димитра Костантиновата къща, където щѣла да става сватбата.

По-нататъкъ, следъ избѣгането на Волова отъ русенския затворъ, настѣпва бурната апостолска дейностъ на този самоотверженъ воленъ бъл-

гарски синъ, който върви точно по стѣпките на своя великъ учител Левски Много сгодни моменти отъ разказа си за тази дейностъ г. Чил е използвалъ, за да ни очертава вѣрно и правдиво рядкитъ качества на самоотвержения организаторъ на бунта срещу деспотизма и тиранията и по този начинъ да изгради въ края на краищата пълната характеристика на тази крупна, цѣлостна, високо-човѣчна и нравствено-свършена личностъ. Благодарение на г. Чилинговото трудолюбие, съ което той се е заелъ да представи на българското общество истинския величавъ образъ на нашия революционеръ, днесъ П. Воловъ вече ще заеме онова завидно мѣсто въ борбитъ ни за народна свобода и за човѣшки правдини, което му

временно обучение), и постепенно да се продължи и спрямо ония, които иматъ опредѣлени издръжки, но не сж повикани на временно обучение.

3. По особено стои въпросътъ за ревизирането на опредѣленитъ квартирни пари. Така напримѣръ, ако по старата таблица сж опредѣлени на едно тричленно семейство въ София квартирни пари въ максималния размѣръ 800 лв., макаръ проверката да е установила, че то фактически плаща 1200 лв., сега квартирнитъ пари следва да се ревизиратъ до действителния наемъ 1200 лв., тѣй-като новата таблица поставя нова по-висока граница 1500 лева; ако обаче сжщото семейство плаща действително наемъ, напримѣръ 1600 лв., ревизиранитъ квартирни пари ще бждатъ 1500 лв., понеже таблицата не позволява по-високъ размѣръ.

Отъ само себе си се разбира, че не следва да се ревизиратъ опредѣленитъ квартирни пари, ако действително плащания наемъ е билъ по-малъкъ или равенъ на предвиденитъ размѣри за квартирни пари по старата таблица.

Сжщо безпредметно е да се ревизиратъ опредѣленитъ квартирни пари въ населенитъ мѣста подъ 10,000 жители, понеже въ тѣхния размѣръ не е внесена никаква промѣна.

4. Въз основа на ревизиранитъ молби, ще се направятъ съответни поправки съ червено мастило въ графи 10, 11 и 12 на книгата И. В. П., като въ графа 10 се отбележи сжщо съ червено мастило: ревиз. „Държавен вестникъ“ брой 38/1941 г. Поправкитъ да се извършатъ чрезъ леко зачертаване на старитъ размѣри и надъ тѣхъ ясно написване на новитъ.

По сжщия начинъ да се поправи челния листъ на боновата книжка (на съответнитъ мѣста), като освенъ това се сложи напрѣко предвидения въ т. 2 на това окръжно червенъ шемпълъ, скрепенъ, освенъ съ подписа, и съ печата на общината. Ако въ боновата книжка нѣкои бонове сж вече попълнени да се поправятъ, както е показано въ челния листъ.

5. Органътъ, който е извършилъ ревизирането, носи материална отговорностъ, независимо отъ служебната, за евентуално допуснати грѣшки, отъ които произлиза ощетяването на съкровището.

6. Всѣки, който по-рано е подъ молба обр. № 1 и молбата е отхвърлена поради това, че доходътъ му надвишава старитъ размѣри на издръжжитъ, за да получи, ако сега има право, издръжка, е длъженъ да подаде нова молба обр. № 1. Примѣръ: молбата на едно четиричленно семейство въ Ломъ, съ установенъ отъ проверката семеенъ доходъ 1200 лв. месечно, е била отхвърлена, защото доходътъ му е повече отъ предвидената стара издръжка (1,100 лева). Сега, обаче, сжщото семейство може да получи издръжка 300 лева, защото по стълбица II се следва новъ размѣръ 1,500 лева. Но затова е длъжно да подаде нова молба обр. 1.

Изисквамъ отъ всички органи на службата И. В. П., и особено отъ кметоветъ, най-широко и подробно разгласяване всрѣдъ населението на горнитъ подобрения въ службата И. В. П., които държавата, съ цената на значителни материални жертви прави въ името на обществената солидарностъ.

гр. София. 17. II. 1941 г.

Министъръ: П. Д. Габровски.

Министерство на вътрешнитъ работи и народното здраве

ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТЪ № 466

За Министерството на вътр. работи и нар. здраве.
Отдѣление за обществени грижи. — Копие: Дирекция гражданска мобилизация.

На № 1488/13 февруарий 1941 г.

XXIV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 13 февруарий 1941 год., протоколъ № 23.

На основание чл. 27, алинея втора, отъ закона за гражданската мобилизация, одобрява се тукъ приложената таблица къмъ чл. 20 отъ правилника за издръжка поради военни причини — ИВП. Таблицата влиза въ сила следния месецъ отъ обнародването ѝ въ „Държавен вестникъ“.

Брой на членоветъ на семейството безъ мобилизации	Общ месеченъ доходъ на семейството въ лв.					
	Стълбица I		Стълбица II		Стълбица III	
	За градоветъ София, Пловдивъ, Варна, Русе и Бургазъ		За населени мѣста надъ 10,000 жители		За населени мѣста подъ 10,000 жители	
	Издръжка	квартира	Издръжка	квартира	Издръжка	квартира
Единъ	700	до 600	600	до 400	500	до 200
Двама	1000	до 800	900	до 600	750	до 400
Трима	1300	до 1000	1200	до 800	1000	до 400
Четирима	1600	до 1200	1500	до 1000	1200	до 600
Петима	1900	до 1400	1800	до 1200	1350	до 600
За всѣки следващъ членъ по	200	Надъ петъ члена до 2400 лв.	150	Надъ петъ члена до 1200 лв.	100	Надъ петъ члена до 700 лв.

Главенъ секретаръ: Г. К. Серафимовъ

се падаше и което ще го постави вече наравно съ безсмъртнитъ фигури на Левски и Ботевъ.

Като особена заслуга на г. Чил, ще трѣбва да се признае, че той е могълъ да събере и приведе въ книгата си доста случаи отъ апостолството на Волова и да ни разкрие всички ония рядки негови качества, които ни го изтъкватъ като единъ наизмѣнитъ съобразителенъ и тактиченъ организаторъ, който единственъ е могълъ да обедини около дѣлото и най-непримиримитъ люде — както младитъ пламенни революционери съ тѣхнитъ най-различни разбирания на нѣщата, така и по-старитъ „просвѣтителни и църковници“. И, действително, за обединително звено на тия непримирими и дори враждува-

щи помежду си народни сили не е могълъ тѣй успѣшно да послужи никой другъ, освенъ скромния, високо просвѣтенъ апостолъ, който спечелвалъ сърцата на всички съ своитъ високо благородни човѣшки качества и човѣшки обnosки, както и съ своитъ демократични и народнически разбирания. А така очертана и така схващана, голѣмата личностъ на Волова ни налага едно друго отношение къмъ нея, отъ онова, което сме имали досега. Въввамъ, че, всѣки добъръ българинъ, както и българската държава, никога не ще забравятъ своя дългъ къмъ този вѣренъ синъ на народа ни, дългъ, за който и книгата на г. Чил, тѣй настоятелно ни напомня.

(Следва)

Министерският съвет е държал постановление за заплащане на изетия от държавата кашкавал на частни фирми и кооперации по цена 39 лева за кгр., вместо 35 лв. Тая цена ще задоволи стопаните овцевъди.

Областният училищен инспектор г. Михайлов ни съобщава, че в Добруджа са назначени нови 400 първоначални и прогимназиални учители, съ което всички места за учители са заети.

Разни вест

1. От 4 години край Берлин има юзина, която произвежда масло от утайката на кафето. Германската техника сполучила да изработва целулоза от с ж щ а т а утайка. Много фабрики в Бразилия използват кафето за получаване пластични материали, целулоза която после използват за добиване за коприна и памук.

2. Цената на хляба в разните страни: София 4'50 лв., Будапеща 7'67 лв., Букурещ 7'68 лв., Рим 10'15 лв. Бъл градъ 10'68 лв., Берлин 10'89 лв., Анкара 11'66 лв., Москва 31 лв.

3. От преброяване населението през 1940 г. се вижда, че Китай има 420,000,000 жители, Индия — 300,000,000, Съв. Русия — 193,000,000. Съединените щати 131,000,000

4. Назначена е комисия от Министерството на просвѣтата, която да даде мнение по някои неустановени случаи в сегашния правопис.

5. При Министерството на земеделието и в комисия, която посочва мѣрки за подобрене бита и културата на селския стопанин.

6. В Хавайските острови била намѣрена най-малката птичка от съществувашите у нас, която била малко по-голяма от пчелата.

7. Според направените преброявания, най-много хляб ядат българите, французите, австралийците и канадците — на човек се пада средно дневно около 750 грама или годишно 275 кгр. По-малко хляб употребяват белгийците (около 210 кгр. годишно), после аржентинците 190 кгр., англичаните — 160 кгр., швейцарците и североамериканците — по 150 кгр. годишно на човек. В Германия на човек годишно се пада 95 кгр. и в Русия по 60 кгр.

8. Най-лекото дърво е „балза“, от което правят спасителни пояси и кабините на веропланинѣ. То расте в тропическите страни и поради голѣмата си шупливост, то издържа в водата тежест десет пѣти по-голяма от неговата.

9. Най-новите изучавания живота на азиатската мравка показват, че тя притежава особени организаторски качества. Понеже нейните работници сж съ различна голѣмина, то най-малките работници сж натоварени съ работа, която изисква повече сила, безстрашие, наблюдение, разузнаване, сражаване, събиране на храна и пр. Дребните работници се занимават повече съ домашна работа: пренасяне, градене, пазене на малките и събиране на растителни въшки.

10. Някои типове американски самолети достигнали бързина 900 км. в часъ.

11. Италианският авиатор Лиджено е постигнал съ своя хидроплан на езерото Гарда една бързина до 710 км. в часъ.

Продава се двуетажна КЖЩА

„Черковна част“ № 669 — задъ военната болница

Справка: сжщата кжща на Айша Аптулова.

Шуменско градско общинско управление.

О б я в л е н и е № 2948

гр. Шуменъ, 25 февруарий 1941 год.

Шуменското градско общинско управление обявява, че на 20 мартъ 1941 година, отъ 10 до 11 часа пр. об. в Шуменското областно данъчно управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ общинските бараки за зеленчукъ № № 2 и 3, находящи се въ двора на халитъ за време отъ 1. I. до 31. XII. 1941 година.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ. Залогъ 10% върху добитата на търга цена.

Всички разноси сж за смѣтка на наемателя.

Тържните книжа могатъ да се видятъ въ общинското управление стая № 8.

Отъ общината.

Шуменско градско общинско управление.

О б я в л е н и е № 2947

гр. Шуменъ, 25 февруарий 1941 година

Общинското управление обявява, че на 31-ия день отъ публикуване настоящето въ „Държавен вестникъ“, въ канцеларията на Шуменското областно данъчно управление, ще се произведатъ следните търгове съ тайна конкуренция:

1. Отъ 9½ до 10 часа пр. об. доставка на 1000 куб. м. бѣлъ карьеренъ пѣськъ за направа паважитъ по улицитъ на гр. Шуменъ; девизъ 80,000 лв.

2. Отъ 10 до 10½ пр. об. — доставка на 1000 куб. м. камчийски чакълъ и 800 куб. м. камчийски пѣськъ за направа канализацията на гр. Шуменъ — девизъ за цѣлата доставка 244,000 лв.

3. Отъ 10½ до 11 часа пр. об. — доставка на 120 куб. м. блокови камъни и 800 куб. м. ломенъ камъкъ за направа подпорните зидове и прагове на р. „Поройна“ въ гр. Шуменъ, девизъ 88000 лева.

4. Отъ 11 до 11½ часа пр. об. — доставка на 100 броя ревизионни капаци и 120 дъждоприемни рашетки за канализацията на гр. Шуменъ — девизъ 424,500 лв.

Закона за Б. О. П. и правилника за приложенията му сж задължителни. Залогъ 5% върху девизната стойност. Всички разноси сж за смѣтка на предприемача.

Тържните книжа могатъ да се видятъ въ общинското управление стая № 8.

Отъ общината.

Усулть-къойско селс. общинско управление, Аккадънларска околия

О Б Я В Л Е Н И Е № 224

с. Усулть-къой 20 II. 1941 год.

Общинското управление известява на интересующите се мандражи, че на 20 мартъ 1941 година въ канцеларията на общинското управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за преработването на млѣкото отъ дойния добитъкъ въ общината презъ стопанската 1941 год.

Желающите да се явятъ и наддаватъ, като спазятъ закона за Б. О. Предприятията. Поемните условия могатъ да се видятъ и прегледатъ всѣки моментъ въ общинското управление.

Кметъ: Симеонъ Н. Дамяновъ.

Секр.-бирникъ: Василь Ив. Василевъ.

НАРЕЖДАНИЯ НА КОМИСАРСТВОТО

Шуменско околийско комисарство на снабдяването

О Б Я В Л Е Н И Е № 118

гр. Шуменъ, 25. II. 1941 година.

Съгласно телеграмата на господина главния комисаръ на снабдяването, подъ № I — 1 — 4340 отъ 24 т. м., поканвамъ всички индустриалци на „едро“ и на „едро и дребно“ да подаватъ месечните сведения декларации за наличните имъ стоки най-късно до 1-во число на всѣки новъ месецъ.

Неизпълнителитъ това ще се наказватъ по глава VIII отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитъ и чл. чл. 44 и 45 отъ закона за гражданската мобилизация.

Околийски комисаръ: (п) П. п. Никифоровъ.

Шуменски окол. комисаръ на снабдяването.

О Б Я В Л Е Н И Е № 117

гр. Шуменъ, 25 февруарий 1941 год.

Въ допълнение на обявление № 65 отъ 17 II. т. г., и съгласно заповѣдта на господина Министра на търговията, промишлеността и труда, подъ № 723 отъ 19 II. т. г., обявявамъ следното:

1. Лицата, които иматъ разпредѣлителна карта за снабдяване, могатъ да извършатъ покупки или да правятъ поржките си въ всѣко населено мѣсто въ Царството, кждето има въведени разпредѣлителни карти за снабдяване.

2. Лицата отъ населено мѣсто, кждето не сж въведени разпредѣлителни карти за снабдяване и които желаятъ да си купятъ или поржчатъ обувки или облѣкло отъ населено мѣсто, кждето сж въведени сжщо тѣзи карти, могатъ да си поржчатъ обувки, облѣкло или платъ за такова, като изпълнятъ следните условия: а) да се снабдятъ съ позволителна бележка, издадена отъ съответния общински комисаръ на снабдяването: тази бележка трѣбва да е отдѣлна: 1) За мъжки и дамски обувки; 2) За всички видове платове за горни мъжки и дамски дрехи; 3) За пардесю, балтонъ или манто или платъ за сжщата целъ; 4) За една готова вълнена рокля или платъ за рокля. б) Срокътъ, за който се издава бележката е: 1. За мъжки и дамски обувки 6 месеци; 2. За всички видове платове за горни мъжки и дамски дрехи — 6 месеца; 3. За пардесю или балтонъ, или манто или платъ за сжщата целъ — за една година. 4. За готова вълнена рокля или платъ за такова — 6 месеца.

3. Позволителната бележка, издадена отъ общинския комисаръ на снабдяването, се представя на околийския комисаръ тукъ или на комисаря на снабдяването въ онова населено мѣсто, кждето лицето желае да направи покупката или поржката.

Комисарятъ на снабдяването въ града, кждето се прави покупката, а за Шуменъ — околийският комисаръ, отъ своя страна ще издава друга отрѣзана отъ кочанъ позволителна бележка. Съ последната лицето купува стоката.

4. Занаятчиитъ шивачи и обувчари сж освободени отъ задължението да искатъ на клиентитъ си лична карта и купонъ отъ разпредѣлителната карта за изработенитъ отъ занаятчиитъ, съ тѣхенъ собственъ материалъ дрехи и обувки, само ако стокитъ сж поржчани или капарирани или изцѣло платени отъ клиента преди 15 II. 1941 година. Съ такива поржчки сж длъжни да ликвидиратъ най-късно до 25. II. т. г., 19 часа вечерта. За такива дрехи и обувки занаятчиитъ трѣбва да подадатъ въ комисарството допълнителна декларация и да ги запишатъ въ дневниците си отдѣлно. Следъ 25 II. т. г. поржките, направени преди 15 с. м. и неликвидирани, се изпълняватъ срещу лична и разпредѣлителна карта.

5. Когато клиентътъ носи собственъ материалъ, платъ и др. занаятчиитъ шивачи и обувчари могатъ да изпълняватъ поржките безъ да изискватъ лична карта и купонъ. Хастара и пр. допълнителни материали може да доставя и самиятъ занаятчия свободно.

6. Всички нарушения на заповѣдъ № 723 отъ 19 II. т. г. на господина Министра, се наказватъ съгласно гл. VIII отъ закона за осигуряване снабдяването и регулиране ценитъ и чл. чл. 44 и 45 отъ закона за гражданската мобилизация.

Окол. комисаръ (п) Петко п. Никифоровъ.

ЗАПОВѢДЪ № 79

гр. Шуменъ, 10 февруарий 1941 год.

На основание чл. 2 отъ наредбата-законъ за вр. тр. повинност и утвърдения годишенъ планъ за отбиване на вр. тр. повинност презъ 1941 година,

ЗАПОВѢДВАМЪ:

Трудоповиничаритъ да бждатъ повикани на следните смѣни:

I-ва смѣна, трудоповиничаритъ отъ П. Волова и Грънчарска части, ще работятъ отъ 2 до 12 априль

II-ра смѣна, трудоповиничаритъ отъ Черковна и Добруджанска части, ще работятъ отъ 9 до 19 май.

III-та смѣна, трудоповиничаритъ отъ Равненска и Страженска части, ще работятъ отъ 20 до 30 августъ.

IV-та смѣна, трудоповиничаритъ отъ Тракийска и Индустриална части, ще работятъ отъ 10 до 20 септемврий.

Кметъ: (п) Хр. Хараламбиевъ

ВЪРНО, на Шуменската гр. община.

Секретаръ: (п) Е. Георгиевъ